

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1Cob/114/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1615204992
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Haitová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1615204992.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Haitovej a členiek senátu JUDr. Andrey Sedlačkovej a JUDr. Marty Šašinkovej v právnej veci žalobcu: Advokátska kancelária ECKER - KÁN & PARTNERS, s.r.o., Námestie Martina Benku 9, 811 07 Bratislava, IČO: 35 886 625, právne zast.: JUDr. Dávid Lenčేశ, advokát, Čajkovského 29, 949 11 Nitra, proti žalovanému: Vojenské lesy a majetky SR, štátny podnik, Lesnícka 23, 962 63 Pliešovce, IČO: 31 577 920, právne zast.: JUDr. Renáta Barbušová, advokátka, Štúrova 13, 811 02 Bratislava, o zaplatenie 11.852,51 eur s prísl. a o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Malacky, č.k. 11Cb/16/2015-101 zo dňa 28.11.2017, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Malacky, č. k. 11Cb/16/2015 - 101 zo dňa 28.11.2017
p o t v r d z u j e .

Žalovanému sa p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi vo výške 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom Okresného súdu Malacky, č.k. 11Cb/16/2015-101 zo dňa 28.11.2017, ktorý bol napadnutý odvolaním žalobcu, súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu a zároveň priznal žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Z obsahu napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobou doručenu súdu prvej inštancie dňa 30.4.2015 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 11.852,51 eur s príslušenstvom. Svoju žalobu odôvodnil žalobca tým, že dňa 10.2.2010 uzavrel so žalovaným Zmluvu o poskytovaní právnych služieb (ďalej ako „Zmluva“), predmetom ktorej bolo zastupovanie žalovaného v osobitne určených súdnych sporoch, ktoré presahujú predmet rámcovej zmluvy o poskytovaní právnych služieb zo dňa 29.9.2009. V Zmluve sa ďalej uvádzajú konkrétne spory (Spor 1 a Spor 2), vedené na Okresnom súde Malacky, v ktorých sa žalobca zaväzuje uskutočňovať pre žalovaného odplatné právne služby. V bode 4.3 Zmluvy sa uvádza, že žalobcovi patrí podielová odmena vo výške 9% z rozdielu žalovanej sumy a súdom druhého stupňa priznanej nižšej sumy ako náhrady mzdy v rozhodnutí súdu druhého stupňa. Uznesením zo dňa 3.7.2012 Krajský súd v Bratislave rozhodol v konaní 7Co/281/2010 (Spor 1) o zrušení rozsudku súdu prvej inštancie a konanie zastavil. Žalobca vystavil žalovanému dňa 12.9.2012 faktúru č. 2012405 na sumu 9.877,09 eur bez DPH (11.852,51 eur s DPH), ktorá mu podľa jeho názoru patrila ako odmena za poskytovanie právnych služieb podľa bodu 4.3 Zmluvy. Deň splatnosti je podľa tejto faktúry 30 deň od jej vystavenia, t.j. 12.10.2012. Napriek uplynutiu doby splatnosti nebola suma žalobcovi zo strany žalovaného uhradená. Dňa 28.11.2012 bolo žalobcovi doručené písomné podanie žalovaného zo dňa 23.11.2012 vo veci neuznania faktúry č. 2012405 so žiadosťou o presnú špecifikáciu spôsobu výpočtu fakturovanej odmeny. Žalobca zaslal žalovanému vyjadrenie, kde presne

špecifikoval výpočet odmeny za poskytnutie právnych služieb v súlade so Zmluvou. Napriek tomu nebola odmena za právne služby žalobcovi uhradená.

3. Žalovaný sa vyjadril k žalobe v odpore podanom voči platobnému rozkazu a uviedol, že keďže uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 3.7.2012 č.k. 7Co/281/2010-482 vo výroku zrušilo rozsudok Okresného súdu Malacky č.k. 5C/353/08-390 zo dňa 8.4.2010 a odvolací súd konanie zastavil, vo veci bolo teda rozhodnuté nemeritórnym rozhodnutím, pričom toto rozhodnutie bolo navyše dňa 26.3.2014 zrušené uznesením Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Cdo 72/2013. V danej veci za súčasného stavu teda nebolo ešte meritórne rozhodnuté. K predmetnej veci je podľa žalovaného potrebné uviesť, že v konaní bolo dňa 9.9.2005 rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV č.k. MA-5C/156/2004-115 medzitýmne rozhodnuté, že okamžité skončenie pracovného pomeru žalovaného so žalobcom - H.. L. Z. je neplatné. Voči tomuto výroku súdu nebolo podané odvolanie a stalo sa právoplatným. V ďalšom konaní bolo tiež právoplatne rozhodnuté o zamietnutí žaloby o určenie neplatnosti odvolania H.. Z. z funkcie riaditeľa odštepného závodu Malacky a z funkcie vedúceho lesnej správy Jablonové. Predmetom konania ostala teda výlučne náhrada mzdy žalobcu - H.. Z.. Pri uzatváraní Zmluvy o poskytovaní právnych služieb už bolo jasné, že o náhrade mzdy musí byť v spore meritórne rozhodnuté. S takýmto rozhodnutím počítala aj samotná Zmluva, keď v nej bolo uvedené, že základom pre výpočet podielovej odmeny advokáta je „rozdiel žalovanej sumy a súdom druhého stupňa priznanej nižšej sumy ako náhrady mzdy v rozhodnutí súdu druhého stupňa. V rozhodnutí súdu druhého stupňa však nebola priznaná nižšia suma ako uplatňovaná náhrada mzdy, ale vo veci bolo konanie zastavené. Pre výpočet odmeny žalobcu tu teda absentuje jedna z predpokladaných premenných. Za tejto situácie potom nie je možné si túto premennú domýšľať tak, ako to bolo vykonané zo strany žalobcu. Pokiaľ žalobca vo svojom vyjadrení k faktúre uvádza, že súd druhého stupňa priznal žalobcovi 0 eur, ide tak o nesprávnu interpretáciu. Keďže vec dodnes nie je meritórne skončená, nárok na podielovú odmenu ešte dodnes ani nevznikol. Konanie o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru je zo zákona spojené s konaním o mzdových nárokoch z toho vyplývajúcich. Meritórne rozhodnutie, ktoré by v danej veci bolo možné považovať za „úspech vo veci“ ako základ podielovej odmeny, predpokladala aj samotná Zmluva. Pokiaľ ale takéto rozhodnutie vydané nebolo, nemohol ani vzniknúť nárok na fakturovanú odmenu. V zmysle § 8 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej aj ako „vyhláška“) má advokát právo na podielovú odmenu za predpokladu, že klient mal plný úspech vo veci. Čo je možné považovať za úspech vo veci bolo medzi stranami definované v Zmluve ako rozdiel žalovanej sumy a sumy priznanej súdom ako náhrada mzdy. Priznanie podielovej odmeny v plnej výške za úspech vo veci by v danom prípade bolo nielen v rozpore so Zmluvou ale aj samotnou vyhláškou a v hrubom rozpore s dobrými mravmi. Žalobca by totiž dostal zaplatenú odmenu za výsledok, ktorý v skutočnosti nedosiahol. K veci je ďalej podľa názoru žalovaného potrebné uviesť, že za situácie, že žalobca už žalovaného v danej veci nezastupuje, je akákoľvek podielová odmena do budúca už bezpredmetná. V tomto smere sa vyjadrila aj judikatúra, podľa ktorej v prípade skončenia zastupovania pred právoplatným skončením veci neprichádza podielová odmena do úvahy. Základom podielovej odmeny, tak ako je upravená v § 7 a 8 Vyhlášky je, že predstavuje podiel na hodnote veci, ktorá je predmetom konania, ak je výsledok tohto konania podľa okolností prípadu veľmi neistý. V danej situácii síce z čisto formálneho hľadiska bola v čase prevzatia zastúpenia hodnotou veci celá uplatňovaná suma, avšak s ohľadom na výsledky predchádzajúceho konania už bolo isté, že v časti náhrady mzdy za obdobie po 6.3.2006 žalobca H.. Z. úspešný byť nemôže. Takýto záväzný názor súdu druhého stupňa bol výsledkom zastupovania predchádzajúcim právnym zástupcom X.. Q. O.. Žalovaný ďalej poukázal na to, že žalobcovi bola na základe faktúry č. 2010160 zo dňa 12.4.2010 už zaplatená suma vo výške 11.290,78 eur s DPH na základe čl. 2.2 a čl. 2.3. Pri fakturácii tejto sumy žalobca zrejme vychádzal z ust. čl. 4.2 Zmluvy, podľa ktorého „Advokátskej kancelárii patrí podielová odmena vo výške 9% z rozdielu žalovanej sumy a súdom prvého stupňa priznanej nižšej sumy ako náhrady mzdy“, bez ohľadu na právoplatnosť tohto rozhodnutia súdu prvého stupňa. Takáto dohoda je podľa názoru žalovaného v rozpore s vyhláškou, nakoľko vyhláška predpokladá pre vznik nároku na podielovú odmenu úspech vo veci, ktorým sa v zmysle teórie rozumie právoplatné skončenie veci. V danej veci tak bola dohodnutá podielová odmena tak za neprávoplatné, ako aj právoplatné skončenie veci, t.j. de facto duplicitne. Duplicitu dojednania odmeny podčiarkuje aj fakt, že v čl. 4.1 Zmluvy bola dohodnutá odmena vo výške 9% z rozdielu medzi žalovanou sumou a sumou, ktorú súd v rozhodnutí určí ako priznanú náhradu mzdy spôsobom dohodnutým v bode 4.2, 4.3 a 4.4. Nasledujúce body potom stanovujú, že žalobcovi má patriť podielová odmena vo výške 9% za prvostupňový neprávoplatný úspech a ďalších 9% za druhostupňový úspech vo veci. De facto si teda žalobca voči žalovanému uplatňuje odmenu nie vo výške 9% ale 18% (9+9). Takéto dojednanie je pritom v rozpore s ust. bodu 4.1 Zmluvy, ktorý predpokladá

odmenu len vo výške 9% z dosiahnutého úspechu a nie 18%. Ustanovenia o podielovej odmene sú tak dojednané neprehľadne, nezrozumiteľne a pri duplicitnom nároku na tú istú odmenu dokonca v rozpore s právnymi predpismi. Zo strany žalovaného bola teda už zaplatená odmena a takéto plnenie je tak potrebné považovať za bezdôvodné obohatenie (na základe neplatnej zmluvy). Žalovaný tak in eventum vzniesol kompenzačnú námietku na započítanie tejto sumy na sumu uplatňovanú žalobcom.

4. K odporu podanému žalovaným sa písomným podaním zo dňa 30.11.2015 vyjadril žalobca. Podľa jeho názoru z výroku rozhodnutia súdu druhej inštancie, ktorým konanie zastavil jednoznačne vyplýva, že žalobcovi nebola v konaní 5C/353/08 priznaná žiadna suma ako požadovaná náhrada mzdy. V rámci odvolania proti rozsudku OS Malacky 5C/353/08-390 zo dňa 8.4.2010 H.. Z. navrhoval, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie a priznal mu sumu 46.754,62 eur za obdobie od 6.5.2004 do 6.3.2006 a sumu 62.990,84 eur za obdobie od 7.3.2006 do 25.8.2008, celkovo 109.745,46 eur. Nakoľko si H.. Z. v odvolaní uplatnil sumu 109.745,46 eur ako požadovanú náhradu mzdy a súd druhej inštancie mu túto nepriznal, nastalo splnenie podmienky uvedenej v bode 4.3 Zmluvy zo dňa 31.3.2010, čím vznikol žalobcovi nárok na zaplatenie podielovej odmeny. V bode 4.3 Zmluvy sa neuvádza podmienka právoplatnosti rozhodnutia súdu druhej inštancie a táto podmienka sa nenachádza ani v bode 4.5 Zmluvy. Právo na odmenu vzniklo žalobcovi jednoznačne dňom doručenia rozhodnutia súdu druhej inštancie v zmysle bodu 4.5 Zmluvy. Uznesenie Krajského súdu v Bratislave 7Co/281/2010-482 bolo právoplatné a samotná Zmluva ani jej obsah nepredpokladal poskytovanie právnych služieb pri uplatňovaní mimoriadnych opravných prostriedkov. Tvrdenia žalovaného v odpore žalobca považuje za účelové, nakoľko doba trvania Zmluvy bola dohodnutá v bode 5.1, a to na dobu 60 dní od právoplatného skončenia v nej identifikovaných dvoch sporov. Zmluva bola riadne ukončená, avšak výlučne žalovaný si nespínil z nej plynúce záväzky. Žalobca jednoznačne identifikoval ustanovenia Zmluvy, na základe ktorých si odmenu uplatňuje, v žiadnom z týchto ustanovení sa nenachádza pojem „meritórne“ rozhodnutie, tak ako to stále uvádza žalovaný. Žalobca nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že pre vznik nároku na dohodnutú podielovú odmenu musí byť vo veci meritórne rozhodnuté. Zastavenie konania v danej právnej veci jednoznačne spôsobí nemožnosť domáhať sa daného nároku opakovane a to z dôvodu uplynutia premĺčacej doby. Na základe rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave je tak možné jednoznačne konštatovať, že žalovaný dosiahol úspech vo veci a úspech mal až do ukončenia Zmluvy. Z celého znenia Zmluvy je jednoznačné, že zámerom žalovaného bolo čo najviac znížiť finančné plnenie H.. Z. a preto identifikácia sporu účastníkmi, súdom, číslom konania a predmetu sporu je podstatná najmä z hľadiska, ak existujú dva spory medzi totožnými stranami na totožnom súde. Žalobca ďalej uviedol, že v žiadnom prípade nezamlčiava uhradenú časť odmeny. Predmetom tohto konania nie je prvá časť odmeny (odmena podľa 4.2 Zmluvy), nakoľko táto bola riadne uhradená. Rovnako fakturoval žalobca žalovanému druhú časť odmeny, avšak túto žalovaný neuhradil. V Zmluve je jasne dohodnuté, že žalobcovi patrí podielová odmena vo výške 9% z rozdielu žalovanej sumy a súdom prvej inštancie priznanej sumy (bod 4.2). Táto suma bola jednoznačne určená žalobným návrhom a rozhodnutím súdu prvej inštancie zo dňa 8.4.2010 a bola vyfakturovaná a žalovaným zaplatená. Žalobca nemohol pri takto určenej odmene vedieť, či sa H.. Z. odvolá proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie alebo nie. Ak by sa H.. Z. neodvolal, mal by žalobca nárok iba na túto odmenu. Nakoľko sa H.. Z. odvolal, prichádza do úvahy aplikácia bodu 4.3 Zmluvy. Žalobca nemohol pri takto určenej odmene vedieť, či sa H.. Z. odvolá v celom rozsahu, v časti alebo si bude v odvolacom konaní uplatňovať nižšiu sumu ako náhradu mzdy. Zmluvná odmena v bode 4.4 Zmluvy predpokladala, že súd prvej inštancie zotrvá na svojom pôvodnom rozhodnutí a prizná H.. Z. náhradu mzdy v celej výške, kde v tomto prípade by žalobcovi nepatrila odmena za priaznivé rozhodnutie súdu prvej inštancie. Za zvrátenie takéhoto negatívneho rozhodnutia si zmluvné strany dohodli odmenu vo výške 12%. Žalobca je toho názoru, že zmluvné dojednania sú zrozumiteľné a určité. Pokiaľ ide o kompenzačnú námietku vznesenú žalovaným, žalobca voči nej vznáša námietku premĺčania.

5. Písomným podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 4.8.2016 sa k veci vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že pojem meritórne rozhodnutie sa neuvádza v Zmluve, ale v zmysle právnej teórie predstavuje meritórne rozhodnutie také rozhodnutie, ktorým sa rozhoduje o predmete konania (o merite veci). V tomto prípade však konanie bolo skončené bez toho, aby bolo o merite veci rozhodnuté, t.j. bolo vydané nemeritórne rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Obsahom konečného rozhodnutia bolo zastavenie konania. Zmluva podľa názoru žalovaného jednoznačne predpokladala vydanie meritórneho rozhodnutia, keď výslovne predpokladá rozhodnutie o náhrade mzdy - ktorej výška má byť nižšia ako žalovaná suma. Pokiaľ vo veci nebolo meritórne rozhodnuté, nie je možné nárok na odmenu vypočítať. Tvrdenie žalobcu, že rozhodnutie o zastavení konania je rovnakým rozhodnutím ako rozhodnutie o

nepriznaní nároku na náhradu mzdy je podľa žalovaného scestné. Týmto nárokom na náhradu mzdy sa totiž rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave vôbec nezaoberalo. Predmetný spor dodnes nie je ukončený a nesprávne nemeritórne rozhodnutie o zastavení konania podľa názoru žalovaného nemožno považovať za úspech vo veci, za ktorý by mala žalobcovi patriť podielová odmena. Dohoda o zmluvnej odmene je navyše nejasná, nezrozumiteľná, protirečí si a jednotlivé ustanovenia sú dokonca v rozpore s advokátskou tarifou. Žalobca poskytol v danom spore od uzavretia Zmluvy do rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave žalovanému presne 4 úkony právnej služby, z ktorých jeden bol len účasťou na pojednávaní, kde došlo k vyhláseniu rozsudku a ďalšie dva predstavovali účasť na pojednávaniach, na ktorých došlo k odročeniu bez prejednávania veci.

6. Súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie dôkazmi: Uznesením KS BA č.k. 7Co/281/2010-482, faktúrou č. 2012405, Neuznaním faktúry, Zmluvou o poskytovaní právnych služieb zo dňa 31.3.2010, Vyjadrením k faktúre, Unesením NS SR č.k. 7Cdo/72/2013, Rozsudkom OS BA IV - 5C/156/2004-115, faktúrou č. 2010160, pripojeným spisom 5C/353/2008 (ktorý bol vrátený KS BA) a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

7. Zo Zmluvy o poskytovaní právnych služieb zo dňa 31.3.2010 súd prvej inštancie zistil, že žalobca sa zaviazal žalovanému na poskytovanie právnych služieb v dvoch sporoch. Spor 1 bol identifikovaný ako konanie vedené na Okresnom súde Malacky sp.zn. 5C/353/2008 vo veci H.. L. Z. c/a žalovaný o určenie neplatnosti odvolania z funkcie, určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru, náhradu mzdy vo výške 46.754,62 eur od 6.5.2004 do 6.3.2006, náhradu mzdy vo výške 62.990,84 eur od 7.3.2006 do 25.8.2008. Spor 2 bol identifikovaný ako konanie vedené na Okresnom súde Malacky sp.zn. 5C/179/2008 vo veci H.. L. Z. c/a žalovaný o náhradu mzdy vo výške 3.212,37 eur od 16.3.2004 do 6.5.2004.

8. Podľa bodu 4.1 Zmluvy za služby uvedené v bode 3.1.1. tejto Zmluvy je klient povinný zaplatiť Advokátskej kancelárii podielovú odmenu vo výške 9% z rozdielu medzi žalovanou sumou - požadovanou náhradou mzdy a sumou, ktorú súd v rozhodnutí určí ako priznanú náhradu mzdy spôsobom dohodnutým v bode 4.2, 4.3 a 4.4 tohto článku.

9. Podľa bodu 4.2 Zmluvy Advokátskej kancelárii patrí podielová odmena vo výške 9% z rozdielu žalovanej sumy a súdom prvého stupňa priznanej nižšej sumy ako náhrady mzdy, bez ohľadu na právoplatnosť tohto rozhodnutia súdu prvého stupňa.

10. Podľa bodu 4.3 Zmluvy Advokátskej kancelárii patrí podielová odmena vo výške 9% z rozdielu žalovanej sumy a súdom druhého stupňa priznanej nižšej sumy ako náhrady mzdy v rozhodnutí súdu druhého stupňa.

11. Podľa bodu 4.4 Zmluvy Advokátskej kancelárii patrí podielová odmena vo výške 12% z rozdielu žalovanej sumy a súdom druhého stupňa priznanej nižšej sumy ako náhrady mzdy v prípade, ak súd druhého stupňa zmení nepriaznivé rozhodnutie súdu prvého stupňa. V tomto prípade sa nepoužije ustanovenie bodu 4.2 a 4.3.

12. Podľa bodu 4.5 Zmluvy Advokátskej kancelárii vzniká právo na odmenu dňom doručenia písomného rozhodnutia súdu prvého stupňa alebo rozhodnutia súdu druhého stupňa.

13. Podľa bodu 5.1 Zmluvy zmluva sa uzatvára na dobu určitú, do 60 dní od právoplatného skončenia Sporu 1 a zároveň Sporu 2.

14. Z uznesenia Krajského súdu Bratislava č.k. 7Co/281/2010-482 zo dňa 3.7.2012 súd prvej inštancie zistil, že súd rozsudok Okresného súdu Malacky č.k. 5C/353/08-390 zo dňa 8.4.2010 zrušil a konanie zastavil. Uznesenie bolo žalobcovi doručené dňa 23.8.2012.

15. Z faktúry č. 2012405 súd prvej inštancie zistil, že žalobca vyúčtoval žalovanému v zmysle bodu 2.2 Zmluvy vo veci 5C/353/08 sumu 11.852,51 eur s DPH, ktorá bola splatná 30 dní. Deň vystavenia faktúry bol 12.9.2012.

16. Z písomného podania žalovaného zo dňa 23.11.2012 - neuznania faktúry č. 2012405 zo dňa 12.9.2012 súd prvej inštancie zistil, že žalovaný dňa 23.11.2012 oznámil žalobcovi, že uvedenú faktúru neuznáva a požiadal o presnú špecifikáciu ako žalobca dospel k sume 9.877,09 eur bez DPH.

17. Z uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 26.3.2014 sp. zn. 7 Cdo 72/2013 súd prvej inštancie zistil, že Najvyšší súd SR uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 3.7.2012, sp. zn. 7 Co 281/2010 zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

18. Z rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 9.9.2005 č. k. MA-5C 156/2004-115 súd prvej inštancie zistil, že Okresný súd Bratislava IV určil, že odvolanie žalobcu (H.. Z.) z funkcie riaditeľa odštepného závodu Malacky, š.p. Vojenské lesy a majetky SR Pliešovce zo dňa 9.2.2004 a odvolanie z funkcie vedúceho lesnej správy Jablonové, OZ Malacky zo dňa 27.2.2004 sú neplatné. Ďalej súd určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru s navrhovateľom zo dňa 19.4.2004 je neplatné a rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu mesačnej mzdy vo výške 65.000 Sk za obdobie od 16.3.2004 až do času, keď mu žalovaný umožní pokračovať v práci, prípadne keď s ním skončí platne pracovný pomer. Vo zvyšnej časti súd návrh zamietol.

19. Z faktúry č. 2010160 zo dňa 12.4.2010 súd prvej inštancie zistil, že žalobca vyúčtoval žalovanému odmenu na základe bodu 2.2 a 2.3 Zmluvy vo veci 5C/353/08 a 5C/179/08 spolu sumu 11.290,78 eur s DPH.

20. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť. Svoje právne posúdenie veci súd prvej inštancie odôvodnil nasledovne:

21. V zmysle ustanovení vyhlášky, advokát sa môže dohodnúť s klientom na spôsobe a výške zmluvnej odmeny, a až v prípade, ak nedôjde k tejto dohode, použijú sa na určenie odmeny advokáta ustanovenia vyhlášky o základnej sadzbe tarifnej odmeny. V prípade podielovej odmeny je však princíp zmluvnej voľnosti obmedzený a nárok advokáta na vyplatenie dohodnutej podielovej odmeny je viazaný na úspech vo veci. V podielovej odmene sa tým výrazne premieta záujem advokáta na výsledku sporu. Úspech vo veci samej sa podľa ustálenej judikatúry zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci meritórne rozhodlo. U navrhovateľa ide o plný úspech vo veci samej vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje s petitom, t.j. ak sa jeho návrhu vo veci samej vyhovel v plnom rozsahu. Podľa názoru súdu prvej inštancie je tak pre určenie podielovej odmeny rozhodujúci meritórny výsledok sporu. Hoci vyhláška slovo meritórne rozhodnutie vo veci výslovne nepoužíva, k uvedenému záveru možno podľa súdu prvej inštancie dospieť výkladom § 8 ods. 1 vyhlášky, ktorý je v súlade aj so samou podstatou inštitútu podielovej odmeny. Teda, že pre klienta aj advokáta je v prípade dohodnutej podielovej odmeny dôležitý meritórny úspech vo veci. V danej veci si strany v bode 4.3 Zmluvy dohodli určenie podielovej odmeny ako 9% z rozdielu žalovanej sumy a súdom druhého stupňa priznanej nižšej sumy. Zo znenia tohto ustanovenia jednoznačne vyplýva, že strany predpokladali, že vo veci skutočne (aj vzhľadom na existenciu medzitémneho rozsudku v danej veci aj vzhľadom na samotnú podstatu sporu, podľa ktorej malo po vyslovení neplatného skončenia pracovného pomeru automaticky nasledovať už rozhodnutie „len“ o výške náhrady mzdy) dôjde rozhodnutím súdu druhej inštancie k meritórnemu rozhodnutiu, ktorým by súd nárok navrhovateľa v podstate zamietol, alebo by mu priznal určitú konkrétnu sumu náhrady mzdy. Od toho by sa potom odvíjala výška podielovej odmeny žalobcu. Uvedené však jednoznačne vo veci nenastalo. Z uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 3.7.2012 č.k. 7Co/281/2010-482 mal súd prvej inštancie za preukázané, že odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a konanie zastavil. Vo veci teda nebol splnený predpoklad, aby bolo možné v zmysle bodu 4.3 Zmluvy podielovú odmenu vypočítať. Súd prvej inštancie teda dospel k záveru, že pokiaľ bolo celé konanie zastavené, žalobcovi v zmysle Zmluvy ani v zmysle vyhlášky 655/2004 Z.z. nárok na podielovú odmenu nevznikol a teda ním vystavená faktúra na zaplatenie 11.852,51 eur nebola vystavená oprávnené, nárok žalobcu nebol dôvodný a preto žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol. K uvedenému záveru súd prvej inštancie dospel bez ohľadu na to, že uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 7Co/281/2010-482 o zastavení konania bolo uznesením Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7 Cdo 72/2013 zrušené a v súčasnosti naďalej prebieha vo veci konanie na Krajskom súde v Bratislave, t.j. vec samotná ešte nie je doposiaľ právoplatne skončená rozhodnutím súdu druhej inštancie. Ak by súd zohľadnil aj túto skutočnosť dalo by sa podľa názoru súdu prvej inštancie povedať, že faktúra v zmysle bodu 4.3 Zmluvy bola vystavená predčasne, nakoľko v súčasnosti neexistuje rozhodnutie súdu druhej inštancie, z ktorého výroku by bolo možné podielovú odmenu vypočítať. Navyše je v danej veci podľa

súdu prvej inštancie tiež dôležité uviesť, že žalobca už žalovaného v danom spore (sp. zn. 5C/353/08) nezastupuje, ako mal súd prvej inštancie za preukázané z pripojeného spisu 5C/353/08 aj zo zhodných tvrdení strán sporu. Ako už súdy judikovali, ak dôjde k ukončeniu poskytovania právnych služieb pred meritórnym rozhodnutím vo veci samej, advokátovi nárok na podielovú odmenu nepatrí.

22. Pokiaľ ide o žalovaným namietanú nezrozumiteľnosť, neurčitosť ustanovení Zmluvy v časti špecifikácie Sporu 1 a Sporu 2 a v časti výpočtu podielovej odmeny, súd prvej inštancie je toho názoru, že žalovaný svojim podpisom vyslovil súhlas s takto určeným textom Zmluvy - špecifikáciou sporu 1 a sporu 2 a so spôsobom výpočtu podielovej odmeny, nie je potom na mieste neurčitosť zmluvných dojednaní namietat'.

23. Žalovaným vznesenú námietku rozporu ustanovení Zmluvy s právnymi predpismi a dobrými mravmi súd prvej inštancie vyhodnotil tak, že dôvody neplatnosti Zmluvy v danom prípade nevzhladol. Vyhláška umožňuje, aby sa klient s advokátom dohodol na podmienkach poskytovania právnych služieb a na zmluvnej odmene za takto poskytnuté právne služby. Zmluvná odmena advokáta môže byť dohodnutá aj ako tzv. podielová odmena. Vyhláška určuje, že nárok na podielovú odmenu vznikne advokátovi vtedy, ak mal klient vo veci plný úspech, resp. vyhláška rieši situáciu čo v prípade, ak mal klient vo veci úspech len čiastočný. Jedinú podmienku obmedzujúcu podielovú odmenu určuje vyhláška to, že maximálna výška dohodnutej podielovej odmeny nesmie presiahnuť 20% z hodnoty veci. Po preskúmaní Zmluvy súd nevzhladol rozpor textu Zmluvy so zákonnými ustanoveniami upravujúcimi podielovú odmenu ani rozpor s dobrými mravmi alebo advokátskou etikou. Navyše je súd prvej inštancie toho názoru, že sa zmluvné strany na základe slobodnej vôle rozhodli Zmluvu uzavrieť a upraviť si konkrétny obsah Zmluvy a teda nesú zodpovednosť aj za formuláciu zmluvných ustanovení.

24. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie žalobu v celom rozsahu z vyššie uvedených dôvodov zamietol, nezoberal sa ďalej kompenzačnou námietkou vznesenou žalovaným ako aj ďalšími námietkami o tom, že priznanie podielovej odmeny by v tomto prípade bolo v rozpore s dobrými mravmi, s advokátskou etikou a že je potrebné skúmať ako sa žalobca skutočne pričínil o úspech vo veci, nakoľko to považoval za nadbytočné.

25. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP, a to tak, že nárok na ich náhradu priznal žalovanému v rozsahu 100%, nakoľko bola žaloba žalobcu v celom rozsahu zamietnutá.

26. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca odvolanie, ktoré odôvodnil odvolacím dôvodom podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Žalobca podané odvolanie odôvodnil skutočnosťou, že nakoľko na základe uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 3.7.2012 sp.zn. 7Co/281/2010-482 došlo k zrušeniu a zastaveniu konania vedeného na Okresnom súde Malacky pod sp.zn. 5C/353/08, konanie v predmetnej právnej veci bolo vyššie uvedeným rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave právoplatne skončené. Podľa názoru žalobcu tak Zmluva v bode 4.3, ako ani Vyhláška v rámci právnej úpravy podielovej odmeny advokáta, neuvádza podmienku existencie „meritórneho rozhodnutia“ vo veci, ako nevyhnutného predpokladu pre vznik nároku na podielovú odmenu advokáta. Žalobca v záujme klienta využil podľa jeho názoru všetky dostupné právne prostriedky a možnosti, aby zvrátil negatívne rozhodnutie súdu prvej inštancie v neprospech klienta (žalovaného) vo veci vedenej pod sp.zn. 5C/353/08 a aby klient (žalovaný) nebol povinný uhradiť žiadnu, resp. čo možno najnižšiu sumu ako náhradu mzdy žalobcovi H.. Ľ. Z.. Vzhľadom na skutočnosť, že na základe rozhodnutia odvolacieho súdu došlo k právoplatnému zastaveniu konania, ktorého procesným následkom bolo skončenie sporového konania vedeného pred Okresným súdom Malacky, žalobca má za to, že žalovaný mal plný úspech vo veci tak, ako to predpokladá ustanovenie § 8 ods. 1 vyhlášky a tento stav trval až do ukončenia platnosti Zmluvy.

27. Pokiaľ ide o výklad súdu prvej inštancie uplatnený vo vzťahu k § 8 ods. 1 vyhlášky, v zmysle ktorého je v prípade dohodnutej podielovej odmeny dôležitý meritórný úspech vo veci, s uvedeným právnym názorom sa žalobca nestotožňuje, nakoľko má za to, že dosiahnutie plného úspechu klienta vo veci nemusí z procesného hľadiska prísť len na základe meritórneho rozhodnutia súdu vo veci a preto nemožno tento nárok viazať výlučne len na meritórne rozhodnutie. Podľa názoru žalobcu plný úspech vo veci tak, ako to ustanovuje § 8 ods. 1 vyhlášky, je viazaný na „želaný výsledok“ klienta v určitom konaní, v rámci ktorého je právne zastúpený advokátom (resp. advokátskou kanceláriou), pričom niet pochýb o tom, že želaným výsledkom žalovaného v konaní vedenom Okresnom súde Malacky pod

sp.zn. 5C/353/08 bolo dosiahnuť stav, kedy nebude žalovaný zaviazaný na zaplatenie náhrady mzdy H.. Ľ. Z. v akejkoľvek výške. Uvedený výsledok sa v rámci odvolacieho konania vedeného na Krajskom súde v Bratislave pod sp.zn. 7Co/281/2010 podarilo prostredníctvom právneho zastúpenia zo strany žalobcu dosiahnuť, nakoľko žalovaný nebol v dôsledku právoplatného rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave o zastavení konania zaviazaný na zaplatenie žiadnej sumy H.. Ľ. Z.. Žalobca preto zastáva názor, že nakoľko si v rámci odvolacieho konania H.. Ľ. Z. uplatňoval nárok na zaplatenie sumy 109.745,46 eur ako požadovanú náhradu mzdy a odvolací súd mu tento nárok nepriznal a konanie zastavil, došlo k naplneniu zmluvnej podmienky uvedenej v bode 4.3 Zmluvy, čím vznikol žalobcovi nárok na zaplatenie dohodnutej podielovej odmeny vypočítanej ako 9% z rozdielu medzi žalovanou sumou 109.745,46 eur a (de facto) priznanou sumou 0,- eur. Pre klienta v procesnom postavení žalovaného má totiž výrok súdu v konaní vedenom na základe žaloby o plnenie, ktorým súd zastaví konanie, rovnaké dôsledky, ako výrok súdu, ktorým súd žalobu zamietne, t.j. žalovaný nie je zaviazaný na žiadne plnenie v prospech žalobcu. K rozhodnutiu súdu o zastavení konania vedú spravidla procesné nedostatky konania tak, ako tomu bolo i v prípade uznesenia Krajského súdu v Bratislave 7Co/281/2010-482, pričom dôsledky takéhoto konania sú obdobné, ako v prípade meritórneho rozhodnutia v prospech žalovaného, kedy v oboch prípadoch dochádza k ukončeniu sporového konania bez zaviazania žalovaného na poskytnutie plnenia v prospech žalobcu - zaplatenie žalovanej sumy. V čase platnosti Zmluvy bol bez akýchkoľvek pochybností dosiahnutý taký právny stav, kedy titulom právoplatného rozhodnutia odvolacieho súdu nebol žalovaný zaviazaný nahradiť H.. Ľ. Z. žiadnu časť náhrady mzdy a zároveň akýkoľvek nárok H.. Ľ. Z. bol z rovnakého dôvodu premlčaný, vzhľadom na čo odvolací súd nárok nepriznal a žiadny iný súd priznať v predmetnej sporovej veci nárok nemôže, z dôvodu premlčania. Výsledok zamýšľaný žalovaným bol preto počas platnosti Zmluvy dosiahnutý a nárok na zaplatenie podielovej odmeny vzhľadom na ustanovenie bodu 4.3 Zmluvy vznikol.

28. Vzhľadom na vyššie uvedené odôvodnenie podaného odvolania žalobca navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie a zaviazže žalovaného k zaplateniu istiny a príslušenstva v súlade so žalobným návrhom a prizná tiež žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

29. K žalobcom podanému odvolaniu sa vyjadril žalovaný písomným vyjadrením zo dňa 7.3.2018 doručeným súdu prvej inštancie dňa 14.3.2018, pričom uviedol, že sa v plnej miere stotožňuje s napadnutým rozsudkom a jeho odôvodnením a rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny a náležité odôvodnený.

30. Podľa názoru žalovaného znenie bodu 4.3 Zmluvy jednoznačne predpokladá meritórne rozhodnutie sporu, ako konštatoval aj súd prvej inštancie v ods. 32 napadnutého rozsudku. Zo znenia Zmluvy vyplýva, že strany predpokladali, že vo veci skutočne dôjde rozhodnutím súdu druhej inštancie k meritórnemu rozhodnutiu, ktorým by súd nárok žalobcu v podstate zamietol, alebo by mu priznal určitú konkrétnu sumu náhrady mzdy. Pokiaľ žalobca v podanom odvolaní uvádza, že pri uzatváraní Zmluvy nebolo možné objektívne predpokladať výsledok predmetného konania, žalovaný sa s týmto názorom žalobcu nestotožňuje. Nebolo síce možné predpokladať, ako sa spor skončí, čo do pomeru úspechu vo veci (t.j. aká výška sumy bude priznaná ako náhrada mzdy), ale bolo jednoznačne možné predpokladať (a žalobca to ako kvalifikovaný právny zástupca musel vedieť), že spor nemôže za danej situácie skončiť inak ako meritórnym rozhodnutím sporu, čo reflektovalo aj znenie bodu 4.3 Zmluvy.

31. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV č. k. MA-5C 156/2004-115 zo dňa 9.9.2005 bolo medzitýmne rozhodnuté, že okamžité skončenie pracovného pomeru žalovaného so žalobcom - H.. Ľ. Z. je neplatné. Voči tomuto výroku súdu nebolo podané odvolanie a v tejto časti sa preto rozhodnutie stalo právoplatným, predstavuje preto tzv. medzitýmny rozsudok v zmysle ust. § 152 ods. 2 OSP (dnes § 214 ods. 1 CSP), keďže ním bolo rozhodnuté len o základe prejednávanej veci, resp. procesného nároku. V ďalšom konaní bolo taktiež právoplatne rozhodnuté o zamietnutí žaloby o určenie neplatnosti odvolania H.. Z. z funkcie riaditeľa odštepného závodu Malacky a z funkcie vedúceho lesnej správy Jablonové, predmetom konania ostala teda výlučne náhrada mzdy žalobcu - H.. Z.. S ohľadom na tieto skutočnosti bolo už pri uzatváraní Zmluvy jasné, že o náhrade mzdy musí byť meritórne rozhodnuté. V rozhodnutí súdu druhej inštancie však nebola priznaná nižšia suma ako uplatňovaná náhrada mzdy, ale vo veci bolo konanie zastavené. Pre výpočet žalobou uplatnenej odmeny teda podľa názoru žalovaného absentuje jedna z predpokladaných premenných. Žalobcovi tak nárok na podielovú odmenu nevznikol a ním vystavená faktúra nebola vystavená oprávnene. Keďže vec dodnes nie je meritórne skončená,

nárok na podielovú odmenu ešte dodnes nevznikol a, nakoľko žalobca už žalovaného v danom spore nezastupuje, žalobcovi už nárok na podielovú odmenu nepatrí.

32. K výkladu pojmu „želateľný výsledok“, použitému žalobcom v podanom odvolaní, žalovaný uvádza, že argumentácia žalobcu ignoruje znenie bodu 4.3 Zmluvy, ktorá podľa názoru žalovaného výslovne predpokladala rozhodnutie o merite veci (výške náhrady mzdy). Súd prvej inštancie v danom prípade o nároku na náhradu mzdy pri zastavení konania vôbec nerozhodoval, čo však nie je to isté, ako keby nárok na náhradu mzdy nepriznal. Nemeritórne rozhodnutie o zastavení konania nevylučuje, aby žalobca podal vo vzťahu k pôvodnému nároku novú žalobu. Takéto rozhodnutie preto z pohľadu klienta nemožno považovať za konečné a nemenné rozhodnutie, ktoré by predstavovalo „plný úspech vo veci“.

33. Žalovaný nesúhlasí ani s argumentáciou žalobcu, v zmysle ktorej žalovaný nebol predmetným rozhodnutím zviazaný nahradíť H.. Z. žiadnu časť náhrady mzdy a zároveň akýkoľvek nárok H.. Z. by bol v prípade jeho opätovného uplatnenia premlčaný a žiaden iný súd by ho z tohto titulu nemohol priznať. Žalovaný v tejto súvislosti poukazuje na znenie ust. § 112 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého podaním žaloby sa plynutie premlčacej doby prerušuje. Uvedené znamená, že pokiaľ by bolo (hoci len teoreticky) možné nárok na náhradu mzdy uplatniť v samostatnom konaní, nemusel by tento nárok byť po nemeritórnom rozhodnutí súdu o zastavení konania premlčaný. Dôvodom je práve skutočnosť, že H.. Z. podal žalobu s týmto predmetom konania včas a v konaní riadne pokračoval, pričom počas trvania konania premlčacia doba neplynula.

34. Žalovaný vzhľadom na vyššie uvedenú argumentáciu navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a priznal žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

35. K vyjadreniu žalovaného zo dňa 7.3.2018 sa písomným vyjadrením zo dňa 3.4.2018, doručeným súdu prvej inštancie dňa 5.4.2018, vyjadril žalobca. V rámci uvedeného podania však zotrval v plnom rozsahu na podanom odvolaní a pridržiaval sa už skôr v odvolaní uvedenej právnej argumentácie.

36. K vyjadreniu žalobcu zo dňa 3.4.2018 sa žalobca vyjadril písomným vyjadrením zo dňa 18.5.2018, doručeným súdu prvej inštancie dňa 23.5.2018. Podaným vyjadrením žalobca reagoval na niektoré tvrdenia žalobcu, avšak zotrval na argumentácii uvedenej vo vyjadrení zo dňa 7.3.2018, na ktorú v plnom rozsahu odkázal.

37. Odvolací súd preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach dôvodov a v rozsahu odvolania podľa § 379 CSP a § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP), a po oboznámení sa s obsahom spisu a dôvodmi odvolania žalobcu dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

38. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré považuje za vecne správne a v súlade s § 220 ods. 2 CSP.

39. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu a odvolania žalobcu dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

40. Odvolací súd k odôvodneniu vecne správneho napadnutého rozsudku a k odvolacím dôvodom odvolateľa dodáva:

41. Ako vyplýva z ustanovení vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. - o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, ustanovenia predmetnej vyhlášky týkajúce sa základnej sadzby tarifnej odmeny advokáta za poskytovanie právnych služieb sa použijú na určenie odmeny advokáta v prípadoch, kedy nedošlo k dohode medzi advokátom a klientom na spôsobe a výške zmluvnej odmeny. V prípade podielovej odmeny však výška a spôsob určenia podielovej odmeny nie sú ponechané na dohode zmluvných strán a vznik nároku advokáta na podielovú odmenu je viazaný na úspech vo veci

samej. Úspech vo veci samej sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. Napriek skutočnosti, že vyhláška výslovne neuvádza, že vznik nároku na podielovú odmenu a výpočet podielovej odmeny sa odvíja od meritórneho rozhodnutia vo veci, výkladom ust. § 8 vyhlášky je nutné dospieť k tomuto záveru. Uvedený záver rešpektuje samotnú podstatu inštitútu podielovej odmeny, ktorá má motivovať advokáta k dosiahnutiu úspechu vo veci samej, od ktorého sa odvíja vznik nároku na podielovú odmenu ako aj jej výška. Je pritom nutné prisvedčiť argumentácii súdu prvej inštancie, že nárok na podielovú odmenu advokátovi nevzniká vydaním akéhokoľvek rozhodnutia súdu, ale vznik nároku na podielovú odmenu je podmienený vydaním meritórneho rozhodnutia súdu vo veci, nakoľko len meritórne rozhodnutie vo veci zakladá prekážku res iudicata, môže odstrániť právnu neistotu sporových strán a nastoliť tak pevný rámec právnych vzťahov strán sporu týkajúcich sa žalovaného nároku a v neposlednom rade predstavuje pevný základ pre posúdenie dôvodnosti nároku advokáta na podielovú odmenu.

42. U žalobcu ide o plný úspech vo veci samej vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje s petitom, t.j. ak sa jeho návrhu vo veci samej vyhovel v plnom rozsahu, žalovaný by mal plný úspech vo veci samej v prípade, ak by súd meritórnym rozhodnutím vo veci samej zamietol návrh žalobcu v plnom rozsahu. V zmysle bodu 4.3 Zmluvy si zmluvné strany dohodli určenie podielovej odmeny ako 9% z rozdielu žalovanej sumy a súdom druhého stupňa priznanej nižšej sumy. Zo znenia uvedeného ustanovenia Zmluvy podľa názoru odvolacieho súdu vyplýva, že samotné zmluvné strany viazali vznik nároku žalobcu na dohodnutú podielovú odmenu na vydanie meritórneho rozhodnutia súdu druhej inštancie, ktorým by súd rozhodol o výške náhrady mzdy a výške náhrady mzdy priznaná/nepriznaná v rámci výroku tohto meritórneho rozhodnutia mala byť jednou z premenných pre výpočet výšky podielovej odmeny advokáta. V danom prípade za meritórne rozhodnutie súdu druhej inštancie, ktoré by mohlo zakladať nárok žalobcu na dohodnutú podielovú odmenu, resp. ktoré by mohlo byť relevantné z hľadiska určenia výšky podielovej odmeny, nemožno podľa názoru odvolacieho súdu v zmysle Zmluvy považovať uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 7Co/281/2010-482 o zastavení konania, ktorým súd druhej inštancie nerozhodol o konkrétnej výške náhrady mzdy tak, ako to predpokladali zmluvné strany v bode 4.3 Zmluvy. Napokon, predmetné uznesenie bolo neskorším uznesením Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7 Cdo 72/2013 zrušené a v súčasnosti naďalej prebieha v tejto právnej veci konanie, vec nebola doposiaľ právoplatne skončená, teda doposiaľ neboli splnené všetky podmienky (súdom druhého stupňa priznaná/nepriznaná suma náhrady mzdy) pre vznik nároku žalobcu ako advokáta na podielovú odmenu. Nakoľko žalobca už žalovaného v predmetnom spore nezastupuje, je tiež nutné prisvedčiť argumentácii súdu prvej inštancie, že vzhľadom na ukončenie poskytovania právnych služieb pred meritórnym rozhodnutím vo veci samej, žalobcovi ako advokátovi nárok na podielovú odmenu v danom prípade nepatrí.

43. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a na takto správne zistený skutkový stav aplikoval ustanovenia správnych predpisov, teda vec aj správne právne posúdil. Odvolací súd konštatuje, že rozsudok súdu prvej inštancie, bolo z tohto dôvodu potrebné podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdiť ako vecne správny.

44. Odvolací súd rozhodol o potvrdení rozsudku súdu prvej inštancie č.k. 11Cb/16/2015-101 jednohlasne, to znamená 3 hlasmi z 3 členov senátu.

45. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 396 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný na 100% a žalobca neúspešný. Žalovanému, ako strane v spore úspešnej v plnom rozsahu, patrí náhrada trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov konania bude rozhodnuté v súlade s § 262 ods. 1 a 2 CSP, samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).